

ဒေါက်တာမမ

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်က သံပန်းတံခါးကို လှုပ်ကိုင်ရင်း အိမ်ထဲသို့လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ ‘စုစုရေ...စုစု’
‘ရှင်၊ လာပါပြီအန်တီသွယ်’

ပြောသံနှင့်အတူ အသက်၁၃နှစ်ခန့် မိန်းခလေးတဦးအိမ်ရှေ့သို့ ပြေးထွက်လာသည်။
‘ဘာလုပ်နေလဲ စုစု’

‘မီးပူတိုက်နေတာပါ အန်တီသွယ်’

မိန်းကလေးက ရှိသေ့စွာပြန်ဖြေရင်း တံခါးသော့ကိုဖွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

ဒေါက်မြင့်မြင့်သွယ်က လက်ဆွဲအိတ်ကို ဆွဲလျှက်သူ့အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားလေရာ စုစုလည်း
တံခါးကိုပိတ်၍ သော့ခတ်ကာ အိမ်အတွင်းဖက်သို့ ဝင်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်..

‘ကလင်..ကလင်..ကလင်’

တယ်လီဖုန်းမြည်သံကြောင့် အခန်းထဲမှ ဒေါက်တာမြင့်မြင့်သွယ်ပြေးထွက်လာပြီး ဖုံးကိုကောက်ကိုင်
လိုက်လေသည်။

‘ဟဲလို ..ပြောပါရှင်’

ညင်သာစွာမေးလိုက်သည်။ နောက်တော့မှ ပြုံးရွှင်စွာဖြင့်

‘အော်.. ကိုလတ်လား .. ပြောလေ ‘ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်က ပြောလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ခဏကြာတိတ်ဆိတ်သွားပြီးမှ

‘အဟင်းဟင်း .. ဟင်း..ဟင်း..ကိုလတ်ရယ်..’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ ရယ်သံလွင်လွင်လေးမှာ အခန်းတခန်းလုံး ပျံ့နှံ့သွားလေသည်။

ဧည့်ခန်းဆီမှာ သာယာသော နာရီသံ ဇရုက်နှင့်အတူ ညသည်လည်းပို၍တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ဆရာဝန်မတယောက်ဖြစ်သည်။ မြို့ထဲမှာ ဒုတိယတိုက်ခန်းတခန်းတွင်နေထိုင်၍ သူမနှင့်အတူအသက်၆၀
ခန့် အဒေါ်တယောက် နှင့် ၄နှစ်အရွယ်သားလေးတဦးအပြင် စုစုဆိုသော အိမ်ဖော်မလေး တယောက်တို့ပါရှိလေသည်။

သူမ၏ခင်ပွန်းမှာ ကိုရဲမြင့်ဆိုသူဖြစ်၍ လွန်ခဲ့သော ၂ နှစ်လောက်ကမှ အိမ်တွင်းရေးပြသာနာများကြောင့်

သူတို့အိမ်ထောင်ရေးမှာ ပြတ်စဲခဲ့ကြသည်။

ကိုရဲမြင့်က ယောက်ျားလေးများနှင့် အရောတဝင်နေသော ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အား တဖက်သပ်လမ်းခွဲခဲ့လေသည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ မြို့ပြင်ရပ်ကွက်တခုတွင် ညနေပိုင်းဆေးခန်းဖွင့်၍ ညစဉ် ဇနာရီ ခန့်တွင်မှ အိမ်သို့ပြန်၍

အနားယူရသည်။ လိမ်မာရေးခြားရှိသော

အိမ်ဖော်မလေး စုစုကြောင့်သာ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ သက်သာရာ ရ နေသည်မို့ စုစုကို

သူမကချစ်လည်းချစ်သည်..အလိုလည်းလိုက်သည်။ စုစုကလည်း

သဘောကောင်းသော ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကို လိုလေသေးမရှိအောင် ပြုစုလုပ်ကိုင်ပေးလေသည်။

တကယ်တော့ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ အသက် ၂၈ နှစ်ခန့်သာရှိသေးသည်မို့ အရွယ်ကလည်းကောင်းတုန်း အစိုပြေဆုံးအရွယ်
ဖြစ်နေသည်။ နဂိုကမှ ဖြူဝင်းသော

အသားအရေကြောင့် စိုစိုပြေပြေ တစ်တစ်ရစ်ရစ်ရှိရသည်အထဲ ဖွင့်ကားမိုးမောက်၍ လှပသော ကိုယ်လုံးကြောင့်

ယောက်ျားသားများ အဖို့ ငေးမော၍ ကြည့်ရှုရ

လောက်ပေသည်။ ဖြောင့်စင်းသော ပေါင်တံများက ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏အလှကို ကူညီပံ့ပိုးပေးသယောင်ယောင် ရှိနေသလို
ဖြူဝင်းပြည့်ဖြိုးသော လက်မောင်းဖွေးဖွေးများကလဲ သူမကိုပို၍ လှပစေသည်ဟုဆိုလျှင်မမှားနိုင်ပါပေ။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ အပြောအဆို အမူအရာ ကစ၍ ချိုသာပါသည်။ ဆက်ဆံရေး ပြေပြစ်၍ ဖော်ဖော်ရွေရွေ ရှိတတ်သည်။

သို့သော် အားနည်းချက်တခုကားရှိသည်။

ယင်းကား အခြားမဟုတ်။ ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်ယောက်ျားများ အပေါ် ရောရောနှောနှော ဆက်ဆံတတ်ခြင်း ပင်ဖြစ်သည်။

ရိုးရိုးနှင့် ရှင်းရှင်းပြောရပါမူ ထိုသို့ရောရော

ဆက်ဆံတတ်ခြင်းထက် ကာမခံစားမှုအရသာကို မက်မက်မောမော လိုလားခံစားတတ်ပါသည်ဆိုလျှင် ပိုမှန်ပေလိမ့်မည်
ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ခံစားမှုကြောင့်

ပိုလှသည်လား..လှလွန်းသောကြောင့် ထိုသို့ခံစားသည်လားတော့ သူမမှ လွဲ၍ မည်သူမှသိနိုင်မည်မဟုတ်ပါချေ။

ယနေ့မိုးလင်းကထဲက အိမ်ကထွက်၍ဆေးရုံသွား၊ နေ့ခင်းဖက် စိန်ဂျွန်းဈေးတွင်ဆေးသွားဝယ်၊ ညနေပြန်တော့ ဆေးခန်းဖွင့်နှင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ တနေ့လုံးပင်

မနားရအောင်ရှိလေသည်။

အပြင်ဘက်တွင် လေပြေရူးက တသုန်သုန်တိုက်ခတ်လာသည်။ ယခုမှပင် လူနာက စဲသွားတော့သည်။

စနာရီခွဲပြီမို့ တန်းပေါ်မှ မျက်နှာသုတ်ပုဝါကို ဆွဲယူရင်း ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်က ပြောလိုက်သည်။

‘ကိုတူး...စနာရီခွဲပြီ၊ အားလုံး သိမ်းလိုက်တော့နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ မမ’

ကိုတူးက ပြန်ဖြေရင်း ဆေးပုလင်းများကို နံရံကပ်ဘီဒိုထဲထည့်လိုက်သည်။

ထိုနောက် စားပွဲပေါ်မှ စာရွက်များ၊ ပစ္စည်းပစ္စယ များကိုအားလုံး သိမ်းဆည်း၍ အတန်ကြာသော အခါမှ

‘အားလုံး ပြီးပြီ မမ’

‘အေး အေး တံခါးတွေ ပိတ်ထားနော်’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်က ပြောပြောဆိုဆို လက်ဆွဲအိတ်ကိုယူ၍ အခန်းအပြင်ဖက်သို့ ထွက်လိုက်သည်။ ကိုတူးလည်း

ဘီဒိုများကိုပိတ်၍ အခန်းအပြင်သို့

ထွက်လာကာ

‘ပြီးပြီ မမ .. သော့ပိတ်လိုက်တော့မယ်နော်’

‘အေး အေး’

ဆေးခန်း သော့ပိတ်ပြီးသည်နှင့် နှစ်ယောက်သား ကားမှတိုင်ရှိရာဖက်သို့ လမ်းလျှောက် လာခဲ့ကြလေသည်။

အိမ်သို့ပြန်ရောက်သည်နှင့် သားငယ်က ဆီးကြိုလာသည်။ သားငယ်ကို ချစ်စနိုး ယုယစွာဖြင့် ပွေ့ဖက်ရင်း

‘ကြီးကြီး မတွေ့ပါလား စုစု ‘စုစု ကိုလှမ်းမေးလိုက်သည်။

‘ဖွားဖွားကြီး စောစောကပဲ အိပ်ရာဝင် သွားတယ် အန်တီသွယ်’

ပြောပြောဆိုဆို စုစုက စာအိတ်လေးတစ်အိတ်ကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်က စာအိတ်ကို

ဆွဲယူ၍ကြည့်လိုက်မိသည်။ ပြီးမှ

‘ဘာမှာ သွားသေးလဲ စုစု’

‘တခြားတော့ ဘာမှမမှာမသွားဘူး ။ အန်တီသွယ် လာရင်ဆက်ဆက်ပေးပေးပါ လို့တော့ပြောသွားတယ်’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ် ခေါင်းကို တဆပ်ဆပ်ညှိမိမိသည်။

နောက်တော့ ဆက်တီခုံပေါ် ထိုင်ချလိုက်ရင်း စာအိတ်ကို ဖွင့်ဖောက်လိုက်သည်။

စာကို အစမှအဆုံးဖတ်ပြီးသည်နှင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ် ထိုင်ရာမှ ထလျှက် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားလေတော့သည်။

အပြင်ဖက်တွင် မှောင်မိုက်၍တိတ်ဆိတ်နေပြီ။ ဆယ်နာရီခွဲသည် အထိ အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းတွင် ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်တယောက်ထဲ ထိုင်းရင်းစာဖတ်နေမိသည်။

ထိုစဉ် ‘ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်’

ညင်သာသော တံခါးခေါက်သံက ခပ်ခပ်ပေ 😊 က်လာသည်။ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်က ဖြေးညှင်းစွာ လှမ်းလျှက်

တံခါးပေါက်မှန်ပေါက်လေးမှ အပြင်သို့ ချောင်းကြည့်

လိုက်သည်။ ပြီးမှ တံခါးကိုဆွဲဖွင့်ပေးလိုက်ရာ နှုတ်ဆက်သော အပြုံးဖြင့် ကိုလတ်က စကားစလာသည်။

‘ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ် မအိပ်သေးဘူးလား’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်က မျက်နှာကိုပြုံးလျှက် ခေါင်းကို တချက်မျှခါရမ်းလိုက်ရာ ဧည့်ခန်းမီးဝါဝါအောက်ဝယ် သူမ၏နက်မှောင်သော ဆံစလေးများက ပျံ့ပွားလေသည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်က ကိုလတ်လက်မောင်း တဖက်ကို ကနွဲကရ လှမ်းဆွဲပြီး အိမ်ခန်းတွင်းသို့ခေါ်ကာ တံခါးဂျက်ကို ပြန်ပိတ်လိုက်လေသည်။

မကြာမှီပင် အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းမီးကိုပိတ်လျှက် သူမ၏အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့ကြလေသည်။

အခန်းထဲသို့ရောက်သည်နှင့် ကိုလတ်ကလက်ထဲမှ စက္ကူအိတ်နှင့်ထည့်လာသော ပစ္စည်းများကို ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ထံ လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက်

အိပ်ထဲမှ အထုပ်များကို ချနေသည့် သူမ၏ပြေပြစ်နုရွသော ကိုယ်လုံးအား စူးစူးရဲရဲ ငေးကြည့်နေမိလေသည်။

တကယ်တော့ ကိုလတ်လဲ ဒေါက်တာတယောက်ဖြစ်ပါသည်။ နာမည်အရင်းကတော့ ကျော်လတ်ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော ၂ နှစ်က ဆေးခန်းတခုတွင်

ရင်းနှီးခဲ့ကြသည်။ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်နှင့် ကိုရဲမြင့်တို့ လင်မယားကွဲခဲ့ကြပြီးနောက် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရင်းနှီးမှုမှ

အလိုဆန္ဒနောက်သို့လိုက်ခဲ့ကြသည်။ ရမက်ကြီးပုံချင်း တူညီသော သူတို့နှစ်ယောက်အဖို့ တဒဂံတခဏ ပျော်မွေ့နေသည်ကတော့ အမှန်ပင်။

ကိုလတ်က ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ ခွေရစ်နေသော ဆံပင်လှိုင်းတို့ကြားမှ မျက်ဝန်းနက်နှင့် သွယ်ဝိုင်းသော မျက်နှာ၏အလှကို စေ့စေ့ကြည့်နေမိသည်။

‘ရော့ ကိုလတ်’

ရုတ်တရက် ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ပေးသော ဝိုင်ဖန်ခွက်ကို လှမ်းယူပြီး တင့်မော့ကာ စားပွဲပေါ်ပြန်တင်လိုက်သည်။ပြီးနောက် သူမ၏လက်မောင်းတစ်တစ်ကို လှမ်းဆွဲရင်း

‘ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ် ... ကိုလတ်ကို သတိမရဘူးလားဟင်’

ကိုလတ်အမေးကို ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်က ပြုံးရင်း သူမလက်ညှိုးကို ပါးစပ်နားကပ်ရင်း ‘ရူး...တိုးတိုး’ ဟုပြောလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ အားမလိုအားမရဖြစ်လာသော ကိုလတ်က ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ် လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း

ရင်ခွင်ထဲသို့ ဆွဲသွင်းလိုက်ရာ

သူမကလည်း အလိုက်သင့်လေးပါသွားပြီး ကိုယ်လတ်ပခုံး ကိုဖက်ထားမိလေသည်။

ခဏမျှ ဖက်ထားရင်း ကိုလတ်က ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ နှုတ်ခမ်းနီတွဲတွဲလေးအား ဖမ်း၍ အမှတ်မထင်စုပ်ငုံလိုက်ရာ ‘အင့်’

အသံတချက်သာပေါ်လာပြီး ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ကိုလတ်ရင်ခွင်ထဲသို့ပျော့ခွေသွားသည်။ ကိုလတ်က မလွတ်စုပ်ထားရင်း သူမ၏ကိုယ်ပေါ်ရှိ

ညှပ်အကျီပါးပါးလေးမှ ကြယ်သီးများအား တလုံးချင်း ဖြုတ်ပေးလိုက်လေသည်။ နောက်တော့ နှစ်ဦးသား ကုတင်ပေ ထိုင်ချပြီး တယောက်နှင့်

တယောက် အဝတ်အစားများကို ချွတ်ပေးလိုက်ကြသည်။ နောက်ဆုံး ပက်လက်ကလေးဖြစ်နေသည့် ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ် ကိုယ်ပေါ်မှ နောက်ဆုံးကျန်

ရှိနေသော အတွင်းခံ ဘောင်းဘီဖြူဖြူလေးကို ကိုလတ်ကအသာကလေး ဆွဲယူချွတ်ပေးလိုက်လေသည်။

အခုတော့ ကိုလတ်ရောဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ရော နှစ်ယောက်စလုံးကိုယ်ပေါ်တွင် ဘာမျှမရှိတော့။

အခန်းထောင် စားပွဲမှ ညအိပ်မီးလုံး အလင်းရောင်ပြာပြာလေးက ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်တကိုယ်လုံးအား အရှိကိုအရှိအတိုင်း ဖော်ပြနေလေသည်။

ဖြူဖွေးနေသော ကိုယ်လုံးပေါ်မှ အဝင်းသားမြင်နေရသော နို့ကြီးနှစ်လုံးမှာ တင်းနေသည်။ပေါင်လုံးတစ်တစ်ကြီးနှစ်ခုကြားမှ မောက်ကြွနေသော

ဆီးခုံဖောင်းဖောင်းကြီးမှာ မဲနက်သောအမွှေးများဖြင့်အုပ်လျှက် အတော်ပင်အသဲယားချင်စရာ ကောင်းနေတော့သည်။

ကိုလတ်လည်း အခုတော့စိတ်ကိုဘယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်မနိုင်တော့..ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ အိတွဲသော နှုတ်ခမ်းအစုံကို

ဆွဲ၍စုပ်ယူလိုက်ရင်း လက်နှစ်ဖက်က သူမ၏ကျောပြင်နုနုတခုလုံးအား ပွတ်သပ်ရင်းတဖြေးဖြေးချင်း

အောက်ဖက်ကိုရောက်ရှိသွားသည်။ နောက်တော့ နူးအိသောဖင်ကြီးနှစ်လုံးအား အသာအယာပွတ်ပေးရင်း

ပေါင်အတွင်းသားကြားထဲသို့ လက်ခလယ်ဖြင့် မသိမသာပွတ်ဆွဲလိုက်ရာ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ တအင်းအင်းညည်းလျက်

ပေါင်ဖွေးဖွေးကြီးတလုံးအား မသိမသာ မ၍ ပေးလိုက်လေသည်။ ကိုလတ်၏လက်ဖြင့် အပွတ်ခံနေရသော

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတလျှောက်တွင် အရည်များစိမ့်ကျလာလေသည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကလည်း ကိုလတ်၏ကျောပြင်ကို တင်းနေအောင်ဖက်ထားရင်း

တကိုယ်လုံးတဆပ်ဆပ်တုန်လာသည်။နောက်တော့ သူမ၏မိုက်သားပြင်တွင် ထိုးကပ်နေသော ကိုလတ်၏လီးကြီးကို

ရုတ်တရက်လှမ်းကိုင်လိုက်သည်။ မာကျောတောင့်တင်းနေသော လီးကြီးအား သွယ်လျှလျလက်ချောင်းလေးများဖြင့်

ဆုပ်ကိုင်ထားရင်းမှ မို့ဖောင်းနေသော သူမ၏ဆီးခုံဆီသို့ ကပ်ပေးလိုက်သည်။

ကိုလတ်က တစောင်းလှနေရာမှ သူမ၏ကိုယ်လုံးပေါ်တက်ခွဲလိုက်ပြီး လည်တံစင်းစင်းလေးအား ငုံ့စုပ်လိုက်ရာ..

‘အား...ကိုလတ်ရယ်...အို..’

တိုးညှင်းစွာ ရေရွတ်ရင်း ကိုလတ်၏ကျောပြင်အား အတင်းပင်ဖက်တွယ်ထားလိုက်လေသည်။ ထို့နောက်

သူမ၏ပေါင်လုံးဖွေးဖွေးကြီးနှစ်လုံးအား ခပ်ကားကားလုပ်လိုက်ရင်း ကိုလတ်၏ လီးတောင်တောင်ကြီးကိုဆုပ်ကိုင်လျက်

စောက်ရည်များ ရွဲနစ်နေသော သူမ၏စောက်ဖုတ်အဝ သို့တော့ပေးလိုက်လေသည်။

ကိုလတ်ကသူ၏ လီးကြီးကို အထဲမသွင်းသေးဘဲနီရဲနေသော ဒစ်ဖူးကြီးဖြင့် စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများကို ပွတ်ဆွဲပေးရင်း

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ နို့ကြီးအားစုပ်ယူလိုက်လေသည်။

‘အား ..အား...ဟင်း...ဟင်း...’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ် မှာတကိုယ်လုံးကော့ပျံတက်လာသည်။ ကိုလတ်လက်တဖက်က နို့တလုံးကိုဆုပ်ညစ်နယ်ရင်း နို့သီးလေးကိုလျှာဖျားဖြင့် တို့ထိပေးနေပြန်သည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ မနေနိုင်တော့ပြီမို့ ဖင်ဖြူကြီးနှစ်လုံးကိုဖြုလျှက် ကိုလတ်၏ခါးပေ ပေါင်ကိုချိတ်တင်လိုက်ပြီး အောက်မှကော့ပေးလိုက်လေရာ ကိုလတ်၏လီးထိပ်ဖူးကြီးမှာ သူမ၏အတွင်းသို့ တထစ်ခန့်ဝင်သွားလေသည်။

‘အား..ကိုလတ်ရယ်..မသွယ်မနေတတ်တော့ဘူး.. အို...ယားလာပြီ’

ကိုလတ်လည်းမနေသာတော့။ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သူမ၏ဖင်ကြီးနှစ်လုံးအား ဆုပ်ကိုင်ရင်း သူ၏လီးတန်ကြီးကိုဆွဲ၍ စောက်ဖုတ်ကြီးအတွင်းသို့ အသာအယာဖိကပ်၍ ထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာ ပါးစပ်ကလေး ဟလျှက်တချက်မျှကော့တက်သွားပြီး ခေါင်းရင်းဖက်မှ ခေါင်းအုံးအား လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် တင်းကြပ်စွာဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

ကိုလတ်က သူ၏လီးတံကြီးအား တချက်ချင်း အသာအယာပင် အဆုံးထိအောင်ထိုးထည့်လိုက်တိုင်း ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ် နှုတ်ဖျားမှ တ အင်းအင်း ညီးညူသံက အဆက်မပြတ်ပေါ်လာလေသည်။ ကိုလတ်၏ မာကျော တောင်တင်းလှသော လီးကြီးကလည်း သူမ၏တောင်တက်ပြူးထွက်နေသော စောက်စိအား မထိတထိပွတ်ဆွဲနေသည်မို့ ဖေါ်မပြနိုင်သော ရသာထူးကိုနှစ်ယောက်သား ခံစားနေကြလေသည်။

‘မြတ် မြတ်....အင်း အင်း အား..အာ...’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ ဖြူဖွေးတင်းကားနေသော ဖင်ကြီးနှစ်လုံးအား ဆုပ်မရင်း အချက်လေးဆယ်ခန့် မှန်မှန်လှိုးပေးလိုက်ရာ ..ကိုလတ်က လီကြီးဆောင်အထည် ..သူမကလည်း စောက်ပတ်အတွင်းနှုတ်ခမ်းသားများဖြင့် လီးကြီးအား စုပ်ညစ်လိုက်ဖြင့်တက်ညီညီစခန်းသွားရင်း ကာမအရသာကို အားရပါးရခံစားနေကြလေသည်။

‘အို...အား..ကိုလတ်..မသွယ်ပြီးတော့မယ်..နာနာလေး ဆောင်လှိုးပေးစမ်းပါ....မနေနိုင်တော့ဘူး...ဟင်း...ဟင်း...’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ တဏှာသံဖြင့် ခပ်နွဲ့နွဲ့ညည်းသံ အဆုံးမှာ ကိုလတ်လီးထိပ်ကြီးမှာ ပူကနဲဖြစ်သွားပြီး သုတ်ရေ ပူပူများကို ပျစ်ကနဲ ပျစ်ကနဲ ပန်းထုတ်ရင်း လီးကြီးကို ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ စောက်ဖုတ်တဆုံးထိုးထည့်ကာ ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်ဖြင့် သူမ၏ကိုယ်ပေ စိုက်ကျသွားလေတော့သည်။